

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 r
a treia-ora 5 cr.; și umbra de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Popicilor Nr. 19.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscrise nu se înapoiază.

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc pe acțiuni

Pentru partidul național.

Sibiu, 16 Dec. n.

Precum era de prevedut, cazul dela *Sebeșul-săseș* n'a rămas singur. Dl. *Z. Mureșan*, care a fost pedepsit pentru convocarea conferinței alegătorilor români din cercul seu are deja soți de suferințe și va mai avea încă. Toți cei-ți în la existența partidului român în ciuda tuturor ordinațiilor și circularelor ministeriale, toți câți au făcut vre-un paș, prin care, fie și indirect, s'a dovedit existența partidului național, vor fi supuși unei pedepse.

E pedepsit deja pentru același lucru dl. *Aurel Mureșanu*, directorul „Gazetei Transilvaniei”, care a conchemat conferința alegătorilor din comitatul Brașovului. Conferința aceea a fost oprită și nici nu s'a ținut.

În contra opririi s'a dat la timpul seu recurs, dar' în loc de o rezolvare a recursului eată, că vine pedeapsa, o pedeapsă relativ grozav de mare: 8 zile arest, 50 fl. amendă, eventual alte 5 zile de arest.

Vor mai fi pedepsiți și ceilalți bărbai români, cari au conchemat vre-o conferință.

Pe astăzi, la 10 ore a. m., sunt chemați înaintea poliției din loc toți, cei-ți au convocat conferința alegătorilor din cercul Sibiului și giur. E de însemnat, că nici conferința din chestiune nu s'a ținut. Înștiințată în toată regula la primărie, primarul a luat înștiințarea la cunoștință, declarând, că nu are nici o excepțiune în contra ei. Într'aceia însă a fost oprită conferința generală, convocată pe 24 Oct. n. și atunci primarul a oprit și conferința cercuală, ca fiind fără obiect...

Și eată, că acum convocatorii sunt chemați la poliție și vor fi pedepsiți.

Tot pe astăzi la 9 ore este chemat înaintea poliției domnul *Dr. Ioan Rășiu*, de sigur pentru convocarea conferinței generale.

Nime nu se mai îndoiește, că dl. *Dr. Rășiu* încă va fi pedepsit. Se svoiește deja și despre aceea, cât de mare va fi pedeapsa, pentru-că toate sentențele acestea vin gata de sus.

Prigonirile începute astfel se vor continua într-o lungă serie.

De ce este vorba?

Pedepsele cari se dau acum se întemeiază pe neîntemeiatele ordinațiuni și circulare ale lui *Hieronymi*. După-ce *Hieronymi* a declarat de disolvat comitetul și partidul național român, el prin altă ordinațiune a calificat de transgresiune tot faptul prin care s'ar călca ordinele de disolvare.

Printr-o ordinațiune edată la începutul anului 1895 ministrul a enunțat că ori-cine convoacă vre-o adunare cu direcțiunea partidului național, după el disolvat, sau i-a parte la o atare adunare are să fie pedepsit cu arest până la 15 zile și cu amendă până la 100 fl.

Evident dară, că totul se face pentru terorizarea noastră, pentru a ne silii oareși-cum ca să ne renegăm partidul național și să ne închinăm ordinațiilor, absurde și ilegale ale ministrului de interne.

Măsurile acestea ale guvernului maghiar se aseamănă perfect cu încercările ce le făceau păgânii cu primii creștini, când îi torturau, ca se pună tămăie înaintea idolilor lor, sau să se închine lor, renegându-și religiunea.

Creștinii mai bine muriau, decât să-și renege convingerile, decât să-și vândă credința și conștiința.

Vom avea deci și noi atâtă tărie, ca dacă e vorba, să mai plătim câțiva florini și să mai suferim câteva zile de arest pentru profesarea credinței noastre politice, pentru partidul național.

Să înșeală guvernul maghiar, dacă crede că cu astfel de măsuri polițiene va înăduși un partid ca al nostru, care este întreg poporul românesc. Să înșeală amar și se face și de ris.

Genesisă unei crise.

III.

(3). Dl. Dim. Sturdza, adus la putere de curentul național care exista în țeară în favoarea cauzei noastre și în fruntea căruia d-sa s'a pus, spre a-l exploata în interese de partid ori personale și pentru calcule nevrednice de un om politic cu inima înaltă; desamăgind așteptările pe care lumea le-a pus în d-sa în această mare chestiune a întreg neamului românesc; revoltând opinia publică cu procedările d-sale subversive, care aveau de scop să ne desbina, să ne slăbească și să ne dea astfel pradă în mâinile dușmanilor nostri celor mai răi; desbinând pe amicii nostri de peste munți și căutând să paralizese acțiunea Ligei; — dl. Sturdza n'a crezut, că acest singur și mare păcat e de ajuns, ca să-l înmormenteze politiceste pentru totdeauna.

„Ce n'est que le premier pas qui coûte”, zice Francezul, ceea-ce pe românește înseamnă, că numai întâiul paș costă, — ceilalți vin dela sine...

Impresia pe care o lăsase apostasia dlui Dim. Sturdza în chestia națională era încă proaspătă în opinia publică, și d-sa a ținut să adauge la pasivul activității d-sale o nouă ispravă, — și anume:

Doi profesori români din Macedonia veniseră la București, ca să stăruiască, pe lângă cei-ce pun interes în cauză, în favoarea școalelor românești din acea provincie a imperiului otoman. Dl. Dim. Sturdza a avut un moment caprițiu să-l expulzeze.

De ce? Motivul acestei drastice hotăriri a rămas până astăzi un mister... Poate pentru-că cei doi profesori macedoneni veniau să reclame în contra dlui apostol Mărgărit, protegiatul dlui Sturdza; poate pentru-că dl. Sturdza considera prezența lor la București ca un motiv îndestulător pentru a face lumea să creadă, că d-sa se amestecă în afacerile interne turcești; poate...

Ceea-ce se știe cu siguranță este, că d-sa a trebuit să dea îndărăt în fața energice protestări a opiniei publice și să renunțe la orice gând de expulzare. Așa încât, în definitiv, scandalul cu Macedonienii n'a slujit decât să pue încă odată în evidență firea fostului prim-ministru român și să-l facă și mai nesuferit decât era mai înainte.

Nici acest nou scandal nu se isprăvise și un al treilea începe.

Dl. Dim. Sturdza jurase de multă vreme răsunare contra Metropolitului-Primat Ghenadie Petrescu, ales sub conservatori. D-sa urzește deci un uricios act de acuzare în contra-i și pune la cale darea lui în judecată sinodului. În mai puțin de o săptămână, și în disprețul ori-cărui principiu de drept și de echitate, înaltul prelat e citat, judecat, condamnat și executat.

Opinia publică a fost din nou viu impresionată de această bașbozucească procedură, — și dl. Dim. Sturdza, din acest moment, s'a făcut imposibil.

Intruniri publice de protestare s'au ținut la București, Iași, Craiova și în alte orașe ale țării; presa de opoziție și presa independentă a protestat cu toată energia în contra acestei îndrăznețe volnicii, în contra acestei provocatoare și injurioase jigniri aduse bisericii, în persoana primului seu reprezentant. Din toate părțile s'au adresat Regelui telegrame și petițiuni în favoarea Metropolitului-Primat; femeile chiar s'au mișcat în fața acestui act al dlui Sturdza și au luat inițiativa unor semnificative proteste contra loviturii date, din ură și răsunare, bisericii, acestei înalte instituțiuni spirituale, care, singură măcar, s'ar fi cuvenit să nu fie atrasă în vîrtejul patimilor politice...

În toată țeara febre, frământare, enervare. Dl. Dimitrie Sturdza era un om isprăvit.

Să mai adăugăm că d-sa luase, în opoziție, angajamentul că va desființa

legea maximului, legea minelor, etc. etc. și că n'a ținut nici-unul din aceste angajamente; să mai adăugăm că sesiunea parlamentară s'a ilustrat prin o grozavă sterilitate de reforme serioase; — și să ne întrebăm! Ce-i mai rămănea dlui Sturdza să seversască, după toate acestea, pentru-că țeara dela un capăt până la celalalt să-i poată striga, cu drept cuvânt, un puternic și hotărât: „destul!”?

În resumat, începând cu incalificabila schimbare de front, în chestia națională, dl. Sturdza a mers din scandal în scandal, — ear' seria acestor scandaluri a culminat în brutalitățile seversate asupra cetățenilor și studenților, brutalități cunoscute astăzi tuturor.

Doctrina politică a domnului Sturdza, școala d-sale de guvernament pare a fi: *bizantinism și mistificare în opoziție; apostasie și brutalitate la guvern!* Cariera d-sale politică s'a încheiat astfel într'un chip trist și — fără glorie.

Ne pare rău să constatăm acest adevăr, — și ne pare rău, pentru-că dl. Sturdza e un om priceput, pentru-că d-sa cunoaște bine cauza noastră națională și pentru-că i-ar fi putut aduce mari servicii, dacă ar mai fi fost pe lângă celelalte, un caracter.

Dar' dl. Sturdza nu e un caracter. D-sa a făcut proba evidentă, că nu știe să se conducă de convingeri, de credințe de idealuri, — ci se lasă influențat și stăpânit de tot ceea-ce poate fi pătimas, reușit într-o inimă omenească.

Pe de altă parte însă constatăm cu o adevărată mulțumire sufletească, că în România există o opinie publică, de care nimeni, nepedepsit, nu-și poate bate joc.

Și acesta e un fapt dător de multe speranțe pentru viitorul tinerului regat. O țeară în care există o opinie publică e o țeară, care are un viitor frumos înainte-i, o țeară, care va ști ori-când să-și croiască o soartă și nu se va lăsa abătută din cale-i de un om, — ori-cine ar fi omul acela.

E un contrast isbitor între cele-ce se întâmplă în regatul român și între cele-ce se întâmplă la noi, în Ungaria, un contrast care dovedește până la evidentă, că elementul român e un element de viață și de viitor.

În România un om a crezut, că își poate bate joc de opinia publică, fără nici un control, fără nici o teamă.

Omul acela s'a atins de câteva idei scumpe mulțimii și opinia publică s'a ridicat cu tărie și l'a înlăturat.

În Ungaria, noi, cetățenii acestui stat, fără deosebire de naționalitate, suportăm de treizeci de ani un regim inic și cinic, care se impune prin violență, prin corupție și brutalitate și care face o întrebuintare contrară ori-cărui simț de echitate de puterea la care ajunge prin aceste mijloace.

Sufer Români, sufer Slovaci, sufer Sârbii, sufer Croații, Rutenii, Germanii, — sufer Maghiarii înșiși de acest regim de violențe și de brutalități... Și totuși regimul se menține, ca o sfidare aruncată în fața tuturor.

România e un stat naționalist unitar; o singură idee, o singură hotărîre, un singur ideal mișcă și însuflețește pe toți cetățenii ei; ear' cel-ce nesocotește această idee, această hotărîre, acest ideal, care zac la înșăși baza statului, alcătuind suprema lui rațiune de a fi, e înlăturat de curentul opiniei publice, ca un element netrebnic și primejdios mersului normal și desvoltării firești a țării, a poporului.

Ungaria, dimpotrivă, e un stat poli-național; elemente deosebite, tendințe și interese deosebite își dau aci întălnire; o idee, o hotărîre, un ideal al unuia din aceste elemente nu e ideea, hotărîrea și idealul celuilalt; ideea de stat unitar e prea slabă și prea subredă, ca să poată ralia toate aceste elemente deosebite într'un mănunchiu comun și destoinic să formeze o putere reală; — ear' în compromisul dintre aceste tendințe și aspirații deosebite cei mai vi-

cleni, mai fără scrupuluri și mai brutali se mențin, în contra voinței și interesului tuturor; e de ajuns puțin machia-velism, puțin talent întru aplicarea vechiului dicton *divide et impera*, o bună dosă de îndrăzneală și de brutalitate, pentru-ca puterea să fie asigurată în chip perpetuu unei clice de tirani și pentru-ca elementele constitutive ale statului, scandalizate fiecare în parte de ispravele acestei clice, dar' incapabile se lupte toate la un loc pentru răsturnarea ei, să-și admită domnia, ca un flagel, în fața căruia trebuie să-și plece capul, ca o nenorocire, pe care o recunosc, o înțeleg, o simt, dar' pe care n'o pot înlătura.

Căderea dlui Dim. Sturdza e sfârșitul unui om, — ceea-ce e totdeauna regretabil; dar' ea înseamnă în același timp o afirmare de voință și de energie a țării, — ceea-ce e îmbucurător, fiind un semn nelindoielnice despre viitorul frumos rezervat regatului prosper al fraților nostri de peste munți.

Sibiu, 16 Decembrie n.

Din parlamentul român. Se vorbește, că guvernul va prezenta camerei un proiect de lege prin care va dispune, că foștii Metropoliți se pot realege. Aceasta cu scop de a se pute realege fostul Metropolit *Gheorghian*, după-ce Metropolitul *Ghenadie*, în urma revisiunii sentinței Sinodului, își va da demisiunea.

Luni se aștepta la cameră, ca domnul N. Flea să-și desvolte interpelarea în chestiunea metropolită. Nu s'a făcut însă nimic, căci dl. Nicolae Flea a plecat la Căldărușani, unde se află și delegații clubului liberal-democrat.

Se crede dară, că înțelegerea între guvern și dl. Flea e perfectă.

Interpelarea dlui C. Esareu în senat s'a amnat asemenea pe altă zi în urma dorinței exprimate de dl. *P. S. Aurelian*.

În ședința de Luni președintele senatului, principele *Dimitrie Ghica*, și-a dat demisiunea din cauza bătrâneții și fiind bolnav. Senatul i-a respins demisiunea, dar' principele a insistat să-și se primească.

Dl. D. A. Sturdza sperează a fi din-sul ales de președinte al senatului.

Legea „europenească”. În comisiunea bugetară, deputatul *Lusth* a întrebat guvernul, de are ori ba de cuget să lărgească dreptul electoral, și să predea C u r i e i dreptul de judecată în afaceri electorale? Ear' baronul *Bánffy* a răspuns, că recunoaște necesitatea reformei legii electorale, și guvernul se ocupă cu această întrebare, dar' declarație de obligatoare nu poate face, că după cari anumite principii și când va pute veni cu un proiect în fața parlamentului. Cât pentru legea despre judecătoria Curiei în afaceri electorale, guvernul a luat-o cu totul dela ordinea zilei și o va aduce în legătură cu reforma legii electorale.

Din acest răspuns, destul de clar, se vede, că legea electorală „europenească” promisă altora, dar' pe seama noastră, a fost o simplă — bănffyadă.

Cu toate acestea reforme se vor face. Se vor rotunzi adevăratele cercuri electorale, după-cum se spune într'un circular al ministrului de interne *Perczel*, adresat tuturor viceșpanilor. Circularul poartă numărul 47788/I. a. Îl vom publica mâine în în-tregul seu cuprins.

Afacerea Metropolitului Ghenadie. Se asigură din părțile competente că chestiunea Metropolitului *Ghenadie* va primi o soluțiune apropiată. Guvernul e firm hotărît a da o deplină satisfacere Metropolitului și opiniunii publice. Partidul conservator asemenea va face toate tălesmirile ministrului *Aurelian* spre a-i ajuta o soluțiune mulțumitoare. Guvernul va face pași de lipsă ca sentința să se revinească de sfântul Sinod și însuși ministrul cultelor va introduce o cerere de anulare a hotărîrii sinodale. Asemenea ordonanță judecătorească de instrucție *Vasiliu* va fi sfârșită pe cale judecătorească, făcându-se contra ei apel la camera

de punere sub acuzare. Ordonanța adevărată fusese comunicată în mod ilegal Metropolitului *Ghenadie*.

Sfântul Sinod va fi convocat chiar azi în sesiunea extraordinară, pentru a lua în cercetare cererea de revizuire a sentinței Sinodului în afacerea Metropolitului, cerere ce va fi introdusă de ministrul cultelor.

Marea majoritate a Sinodului va da loc cererii de revizuire.

Sultanul Murad nu a fugit. Zilele trecute am adus și noi știrea senațională că detronatul Sultan Murad ar fi fugit din închisoarea sa din Constantinopol. Știrea se desminte în mod oficial. Agentul diplomatic al Turciei pe lângă Curtea din Viena a trimis adevărat ziarului vieneze următorul comunicat oficial: „Sântem imputerniciți a desminti știrea, că fostul Sultan Murad ar fi fugit din reședința sa”.

Metropolitul Antim. Se telegratează din Constantinopol, că Patriarhul ecumenic a pus la cale o gnană formală în contra noului Metropolit Antim. A numit o comisiune sub președința Metropolitului *Heraclios* care are să țină cercetare în contra Metropolitului român, ear' după terminarea cercetării Metropolitul va fi caterisit.

Ungaria și Belgia.

— Chestiunea limbilor în Belgia. —

Bruxelles, 10 Dec. n.

III.

În acest articol reproducem discuțiunea din parlamentul belgian asupra întrebării *limbii flamande în publicațiile oficiale*. Cetitorii se iee aminte, că toată discuția ce urmează e relativă nu la legalitatea limbii flamande în statul belgian, căci e socotită ca limbă legală în stat, dar' la întrebuintarea ei în mod oficial.

„De Vriendt” (în limba flamandă). — În timp de secole flamanda a fost limba oficială a terii flamande, până în ziua când cuceritorii străini o alungară din viața noastră politică. Este regretabil, că atunci când s'a constituit regatul Belgiei, nu s'a pus amândouă limbile naționale pe același picior, cum aceasta se practică și în alte țeri.

„Inscrierea în legea dela 19 Septembrie 1831 a unei dispozițiuni în virtutea căreia franceza singură era declarată de limbă legală, era atâtul paș într-o cale periculoasă, care trebuia să ne ducă la francizarea completă a țării și la alungarea flamandei din administrațiile publice, din justiție, din învățământ și din armată.”

„Clasele dirimate au arătat dispreț pentru o limbă, care era cu toate acestea a lor și neglijară să o învețe: aceste idei s'au transmis urmașilor. Din această cauză clasele noastre laborioase au fost din ce în ce mai isolate și excluse dela ori-ce viață intelectuală. Această situație a apăsât multă vreme poporul flamand. Poporul, care este forța și onoarea națiunii s'a plâns îndelung de această injustiție și drepturile limbii sale nu mai puteau fi mult timp nesocotite.

„Momentul a venit de a lua o hotărîre solemnă și de a pune capăt la o violare sexagenară a dreptului celui mai sacru al unui popor. În adevăr, dreptul unui popor de a posedea l-gi scrise în limba sa este incontestabil, absolut, și recunoașterea acestui drept este o onoare pentru parlament. Istoria va înscrie această dată cu litere de aur în arhivele noastre.

„Discuția legilor în amândouă limbile nu va ridica dificultățile de care este temere. Dacă ele se vor ivi la început, vor fi îndată aplanate. Și apoi, nu uitați, că demnitatea poporului este în joc și acest argument îmi pare decisiv. Așa, că comparațiunea textelor flamande și franceze va fi adesea utilă pentru interpretarea legii de cătră juriscușli. Confienți numai în patriotismul d-voastre, am demn proiect de lege. Mai multe de puțin ni-au sosit din orașe ca și dela

sate. Poporul flamand ridică vocea și cere legistaturii să-i recunoască drepturile.

»Votul legii pe care o discutăm va fi primit cu entuziasm de toate țările flamandă. În numele patriei comune, vă spun că acest vot, departe de a fi o cauză de dușmănie, va strânge legăturile dintre cele două rase naționale. Într-o țară ca a noastră, o rasă nu trebuie să predomină pe cealaltă; egalitatea și justiția nasc un atașament necesar pentru patria noastră și o ferece contra tuturor întemplierilor. (Foarte bine! pe diferite bănci ale dreptei).

»Coremans. — Camera întreagă este convinsă de excelența proiectului în discuție. Sufragiul universal a dat loc în această cameră la discursuri rostite în flamandă sau la raporturi scrise în această limbă. Legislația noastră însă vrea, ca dela 1831 toate textele oficiale să fie în franțuzește. *Eată 65 de ani, de când aproape 3 milioane de belgi sufer o situație cu adevărat tiranică și pe care Walonii n'ar fi suportat-o nici 24 de ore. (Înteruperi).* Sper, că noua lege va fi votată de cameră cu unanimitate.

»Trebuie să decidem, ca de acum înainte legile și regulamentele să fie votate și publicate în flamandă și în franțuzește și că amândouă textele să fie oficiale.

»E multă vreme de când un asemenea gravamen ar fi trebuit să dispară la un popor liber.

»Janssens. — Sunt fericit că a lua la rândul meu cuvântul în această desbatere, căci momentul este solemn pentru poporul flamand, care vrea ca limba sa să fie onorată. *E vorba să înceteze odată injustiția, care dăinuiește de 65 ani în țara noastră bilingvă, unde Flamanzii sunt în majoritate.* În realitate ei ar pute cere, ca textul flamand să vie în prima linie! (Sgomot la stânga).

»Coremans. — Nu se încapă prioritate pentru una din limbi, amândouă trebuie să fie pe aceeași linie.

»Janssens. — Sunt fericit, că această nouă stare este o consecință a sufragiului universal. Eu întotdeauna am zis, că e de ajuns să ridicăm poporul pentru a-l se recunoaște drepturile sale. *Astăzi va triumfa limba sa, mâine vor triumfa vechile sale moravuri și antică sa credință! (Foarte bine! pe diverse bănci).*

»Daens. — Este o chestiune primordială, care domină desbaterea: poporul flamand are dreptul de a face să se discute și să se voteze legile în limba sa! Lucrătorii noștri, cari formează un partid autonom, vor pute să trimită de acum înainte aci un reprezentant, care să nu știe decât flamandă. Ce veți face d-v.? Îi veți lăsa cu ostracism parlamentar? Acest fapt n'ar fi demn nici de această cameră, nici patrioțic.

»Se obiectează, că un text bilingv ar aduce turburări în organizația noastră, adevărul e din contră. O traducere bine făcută mai degrabă va lumina textul original. Experiența de toate zilele ne arată aceasta în comparația textelor biblice în latinește, grecește și ebraică! Nu, țara nu va fi tulburată; am o opinie mai bună de frații noștri Walloni și cred că nu ne vor refuza dreptul de care noi suntem lipsiți de 65 ani.

»Ora justiției a sunat în fine pentru noi; ne vom recăștiga drepturile noastre, și de sigur Wallonii nu ne vor împiedeca. Clopotul va duce vestea bună în regiunile noastre pretutindenea, pe pământul Flandrei

se va ridica un strigăt de recunoștință în onoarea parlamentului belgian!

»Woeste. — Proiectul de lege nu va plasa, cum s'a zis, pe Walloni într-o situație de inferioritate față de Flamanzi, nimeni n'ar vota un asemenea proiect.

»Dacă o asemenea opinie s'ar acredita, ea ar denatura opera despre care e vorba. Dar se zice, că deputații Walloni vor vota un text flamand, pe care nu-l vor înțelege! Negreșit, idealul ar fi, ca toți se înțeleagă amândouă limbile naționale; în fapt însă, nu e așa. *De aci urmează oare, că ar fi o injustiție de a se vota textele oficiale în mai multe limbi? Nici-decum!* Exemplu divinelor țări străine este decisiv în acest privință, și am pute cita, între altele, exemplul cu ceea-ce se practica odată în vechile țări belgiene.

»Se mai pretinde, că fiecare justițiabil va pute de acum înainte să ceară, ca chiar în Wallonia, să fie judecat după textul flamand. Întrebroarea art. 25 din constituția zice, că este o eroare. *Limba maternă a fiecăruia este facultativă în Belgia; dar pentru afacerile judiciare, aceasta facultate a fost regulată de legi, cari apără drepturile Wallonilor ca și cele ale flamanilor. Temerile nu sunt fondate.*

»Van Cauwenbergh, raportor. — Flamanzii au dreptul de a cunoaște legile în limba lor: *este echitabil să înceteze situația actuală, care le nesocotește de mult timp drepturile lor.* Nu de ieri există Walloni și Flamanzi în Belgia, ci de secole. Cu toate acestea n'a fost de loc o chestiune flamandă; pentru-ce? pentru-că, cum a zis D. Defacqz, în cartea sa asupra *Dreptului vechiu belgian*, drepturile unora și altora erau respectate prin ordonanțele domnitorilor, redigiate în limba țerilor unde se aplicau.

»Astăzi Belgia este independentă, trebuie ca ea să fie în totul. Flamanzii nu pot să rămână în starea de inferioritate, în care se găsesc, statistică o dovedește. La recensământul dela 31 Decembrie 1890, Belgia număra 6,052.013 locuitori, din cari 2,485.072 vorbeau exclusiv franceza și 2,744.271 exclusiv flamană; 32.206 vorbeau germana; 700.997 vorbeau franceza și flamană, dintre cari 299.992 numai în provincia de Brabant și mai cu seamă în aglomerația bruxeleză.

»Toți cei cari pot fi alege deputați nu știu franțuzește; prin urmare, ce va face în acest moment un Flamand neștiind decât flamandă? Nu va înțelege nimic din ceea-ce se face și se zice în parlament! Trebuie deci ca legile să fie votate în amândouă limbile.

»E adevărat, că Wallonii vor trebui să voteze un text pe care nu-l vor înțelege; aceasta însă nu va fi totdeauna; le vom da toate garanțiile prin organizația unui serviciu de traducție oficială. În fine vor fi coreligionarii lor politici bilingvi, cari îi vor lămurii la nevoie. De altminterle n-și întindă și nouă să votăm texte pe care nu le înțelegem, de exemplu textele străine asupra tratatelor de pace sau de convenții internaționale. Se citează ca exemplu țări străine. Să rămânem la noi! Nu vedem noi oare cum Marele Consiliu din Malines, Consiliul din Brabant, edictează decrete în ambele limbi naționale, fără nici o umbră de dificultate? De altminterlela remarcăm, că nu va fi nici-odată altceva decât o lege exprimată în două limbi oficiale *adeocă o singură idee sub o formă bilingvă.*

»Dar' am' zis destul și rog camera să voteze acest proiect echitabil; *se va onora în*

acel moment făcând un adevărat act de justiție (Foarte bine! pe diverse bănci).

»Lorand. — Voiu vota legea cu plăcere. Chestiunea limbilor nu e o chestiune de rasă. Astfel petițiunea de principii ce ni-se cere s'o aprobăm este justă: egalitatea ambelor limbi este înscrisă în programul partidului meu (radical). *Flamanzii au dreptul de a fi judecați și administrați în limba lor, ca și Wallonii.*

»De Vriendt (în franțuzește). — **Chestiunea limbii este, pentru noi, o chestiune de viață sau de moarte.** Legea este democratică, o măsură de îndreptare ce prive la limba flamandă, lung timp nesocotită. Misiunea claselor dirigente consistă de a servi de călăuză lucrătorilor, a le da partea lor de lumină, de hrană a inteligenței. Disprețul pentru limba maternă a fost nenorocit; el este o pedecă la pacificarea socială... Să căutăm remedii în restaurarea acestei limbi; ear' cu chipul acesta clasele de sus vor ajuta la ridicarea acestei Flandre așa de nesocotită, așa de injust sacrificată.

»De 65 de ani poporul flamand urmărește cu energie, cu tenacitate, revendicarea drepturilor sale sacre fără să fi pus vre-odată în cauză unitatea națională. S'a pus pe lucru pentru a reconstrui un edificiu ruinat, fără a pierde vre-odată credința în rasa sa. Poporul acesta, atât de admirabil în trecut, care a luptat totdeauna contra veșteșirii sale, v'ce cere azi justiție.

»Votând acest proiect, veți recunoaște justețea sale drepturi și veți face în același timp, o repet, o operă de justiție și de pacificare socială. Să sperăm dar' că legea va fi votată cu unanimitate, pentru-că se înceteze neînțelegerile între Walloni și Flamanzi și ca unii și alții să-și întindă mâna pe calea dreptului și a justiției. (Foarte bine! foarte bine! pe un mare număr de bănci).

»Anseels. — În numele amicilor mei socialiști declar, că voiu vota legea cu plăcere. *Poporul are dreptul de a cunoaște legile sale și de a fi judecat în limba sa: el este alegător, trebuie prin urmare să poată coopera la legislație.*

»Discuția aceasta așa de interesantă și înflăcărată s'a mai urmat și a doua zi, la 19 Noemvrie, când legea a fost votată cu 92 voturi pentru, 3 contra și 1 abținer.

În articolul viitor vom face observările noastre.

Cronică politică.

— Știri telegrafice. —

Constantinopol, 13 Decemvrie n. Sultatul a comunicat ambasadorului austro-ungar bar. Calice, că a însărcinat pe marele vezir a-i face o propunere despre amnestia generală în folosul Armenilor.

Isoarele turcești spun, că în ultimele zile au sosit din Bulgaria două doamne cu manifeste revoluționare către Armeni și că au fost arestate; de aceea a fost trimisă organelor siguranței publice instrucția anunțată.

Constantinopol, 13 Decemvrie n. Reîntoarcerea ambasadorului rusel Neli dov la postul său se așteaptă pe Mercuri.

În audiență, ce a avut-o ieri la Sultatul agentul diplomatic bulgar Markov, padișahul i-a exprimat acestuia bucuria ce o simte față de numirea lui, de rezultatul alegerilor bulgare și peste tot de situația din

Bulgaria, precum și de atitudinea Bulgariei față cu Poarta, asigurându-l de binevoiața sa prietenească pentru prințul Ferdinand și pentru țeari.

Madrid, 13 Decemvrie n. Regina-regentă va semna pe 30 Decemvrie un decret, ordonând recrutarea de 4000 matozi, destinați pentru cuceririle cele nouă, construirea cărora va fi în curs de gata.

Constantinopol, 13 Decemvrie n. Ex-sultatul Mura d'Kios bolnav după vătălătură la Yildiz-Kios, care e păzit giur împrejur de garde imperiale.

Viena, 13 Decemvrie n. Ambasadorul rusel în Constantinopol, Neli dov a sosit aci.

Berlin, 14 Decemvrie n. După o știre din Constantinopol a lui Berliner Tagblatt, călătoria lui Neli dov la Viena și Atena a produs acolo oare-care neliniște. Se crede acolo, că ambasadorul a recomandat țarului o acțiune repede contra Turciei; dar' așa ceva este pe deplin lucru exclus după asigurările cereurilor competente din Berlin și Petersburg.

Sofia, 14 Decemvrie n. În ședința de ieri a Sobraniei, la care au asistat 146 deputați, s'a procedat la alegerea prezidiului. Ca president a fost ales Ianko lo v cu 130 glasuri, ca viceprezidenți Hristo Ivanov, Gubidenikov și Gurbanov. Ministrii n'au fost de față.

Viena, 14 Decemvrie n. Regele Sârbiei a făcut azi o vizită ambasadorului rusel.

Viena, 14 Decemvrie n. Regele Alexandru al Sârbiei și-a amintit plecarea, fixată pe azi-dimineață. Regele va merge mâine spre întipinările tatălui său, care vine din Paris, până la Linz. — și cu el se va întoarce la Viena.

Viena, 14 Decemvrie n. Regele Sârbiei, care a fost primit azi de către Monarcul a conferat apoi timp de jumătate de oră cu contele Goluchovski. Ambasadorul Neli dov va avea azi întrevedere cu contele Goluchovski.

Viena, 14 Decemvrie n. Ambasadorul Neli dov a plecat azi la 8 ore 30 m. seara spre Constantinopol.

Berlin, 14 Decemvrie n. Împăratul a promis că va lua parte la prânzul, ce va fi dat Joi seara la cancelarul imperiului. La acest prânz au fost trimise invitații și preșidenților celor două case ale parlamentului.

Paris, 14 Decemvrie n. Senatorul Godin a făcut în ședința de azi o propunere despre comunicarea celor sfătore în cartea verde italiană, după care guvernul de atunci al Obokului, Lagarde, ar fi întretinut cu Barotieri niște legături, care ar fi fost păgubitoare pentru regele Menelik și influența franceză. Ministrul coloniilor Lebon protestează acotând la ivață patriotismul lui Lagarde, care tocmai acum, la cererea lui Menelik, a fost însărcinat cu o misiune în Obok.

Madrid, 14 Decemvrie n. Consiliul de miniștri se va ocupa cu mesajul lui Cleveland numai atunci, când va avea textul autentic al mesajului.

Madrid, 14 Decemvrie n. O depeșă oficială din Havana vorbește de mai multe încercări în provincia Santa-Clara, în care răsculații au fost bătuți. Ei au pierdut 30 morți, pe când trupele spaniole n'au avut decât 21 răniți.

Sofia, 14 Decemvrie n. Șeful departamentului în ministerul de război, generalul Paprikov, a fost numit șef al marelui stat major.

Atena, 14 Decemvrie n. Ministrul-president Delianis a depus în cameră mesajul regelui privitor la creditele necesare pentru construirea unui lagăr militar pentru manevrele ce se țin în primăvară, pentru conchemarea a două clase de rezervă la manevre pe 40 zile și pentru împărțirea de căi. Creditel cerute se indică în total la 2,000.000 drahme și vor fi luate din prisosul bugetului pe 1897.

Constantinopol, 14 Decemvrie n. O iradea dispune concedierea a 33 batalioane de redifi și conchemarea a 12 batalioane nouă de redifi ale corpului 5 de armată din Damasc.

Filipopol, 14 Decemvrie n. După știrile din Constantinopol ambasadorii au întreprins la 12 c. pe lângă Poartă un paș comun cu scop de a se revoca cât de curând Sad-Eddin-pașa din Creta.

Berlin, 14 Decemvrie n. Vorbind despre informațiunea unei foi vestifale referitoare la cererea în curând a unui credit de 177 milioane pentru armarea din nou a artileriei, National Zeitung scrie, că e vorba de chestiunea adese ori dis cutată asupra tunurilor cu tragere repede, pentru cari s'au început pregătiri, de mai multă vreme, în toate statele mari. Pretutindeni însă chestiunea s'a amintit în considerare, că după preschimbarea tunurilor în toate statele nimeni n'ar avea o precădere și câștig ar avea numai fabricanții de tunuri. O schimbare în această privință s'ar pute produce numai atunci, dacă s'ar eda dela unul din statele mari, că a început în toată liniștea cu construirea noilor tunuri. În asfel de cas ar fi indispensabil ca și reichstagului să se facă o asemenea propunere.

Roma, 14 Decemvrie. Cavallotti interpelează în cameră în afaceri publicării a două rapoarte asupra administrării fondurilor destinate celor păgubiți prin cutremururile de pământ din Reggio di Calabria și Messina în anul 1894.

Messina subsecretar Galli, care în anul 1894 funcționa ca comisar regeșc, apără administrarea fondurilor.

Cavallotti se provoacă la cele două rapoarte precedente și critică administrarea fondurilor.

Ministrul-president Rudini respinge ori-ce propuneri explicate de ambele rapoarte la cunoștință explicite date de Galli și răspunde apoi în puține cuvinte deputatului Cavallotti, că pomenitele ne-regularități cad mai ales în căra unui prefect, care a fost condamnat a înepoi suma despre împărțirea căreia n'a putut arăta documente justificative.

Viena, 14 Decemvrie n. O deputațiune a Rutenilor a fost primită azi în audiență de către Maiestatea Sa, depunând expresiunea lealtății, precum și a mulțumitei călduroase pentru distincțiunea extraordinară, de care a fost făcut partas metropolital Sembratovicz, numit fiind de cardinal. Monarcul a răspuns: „Mă bucur, că Pontificale a ridicat pe arhiepiscopul din Lemberg la rangul de cardinal după propunerea mea și că astfel am putut da o nouă dovadă despre grija ce o port clerului ruten, națiunii rutene și simțimentelor ei catolice“.

eroi, despre cari știm cu positivitate, că din cadavrele lor au eșit vermi, cari se țin de urmașii lor.

Mulți oameni, cari nu sânt nărozi din naștere, și odată au fost înzestrați cu rațiune au trecut din interese materiale la nărozi, și duc acolo o viață adevărat cerească, năroze, pe cari la început numai cu greu le puteau face, acum li-s'au prefăcut în o a doua natură, ba azi în ei nu mai poți vedea fățarnici, ci credincioși adeverați. Unul dintre ei, în a cărui cap nu e încă totală întunecime de soare, mă iubește mult și mai deunazi, când eram singur la el, a facut așa și 'mi-a zis cu seriozitate: „O, prostule, cari joci pe cel înțelept și totuși n'ai atâta minte ca un recrut în sfatul micii sale! nu știi oare, că domnitorii lumii îl ridică numai pe acela care însuși se umilește și laudă sângele lor, mai pe sus de al său. Și acum o rupi cu deservire cu mai mari țerii! Oare în adevăr e așa de greu, a-ți întoarce ochii ței luminăți, a-ți băga mâinile în crucicișele în mănecile dela surte, a-ți pleca capul ca o oală de a lui Dumazeu și a zice sentențe din sfânta biblie învățate pe rost? Crede-mă, nici o altă na te va remunera pentru ateismul țeu, oamenii iubiri te vor urî. calumnia și persecuta și tu nu vei face nici o carieră nici în cer nici pe pământ.“

(Va urma.)

FOIȚA „TRIBUNEI“.

IDEI. Cartea Le Grand (1826).

De
Heinrich Heine.
Tradusă de M. Aegea.
XV.
(Urmare).

Madame, văd ridicându-se pe fruntea d-tale un nor de neplăcere și pari a întreba: că oare nu-i nedrept, a măcelări astfel nărozi, să-i trag pe frigore, să-i tai în bucăți și ca pe mulți 'ți măcelărești, fără a-i pute consuma, și cari sânt acoperiți acum de păsările răpitoare, pe când veduvel și copiii plâng și urlă.

Madame, c'est la guerre! O să-ți desleg acum enigma întregă: Eu nu sânt, ce-i drept, unul dintre cei deștepți, dar' am aliat cu partida lor și de 5588 *) ani purtăm războiu cu nărozii. Nărozii se cred apăsați de cătră noi, susținând: că în lumea aceasta ar exista numai o anumită doasă de rațiune și că întreagă doasă aceasta doasă deștepții, Dum-

nezeu știe cum! ar fi usurat-o; și ar fi strigător la cer, cum ar fi răpit de multe ori un singur bărbat atâta rațiune, încât conștientii sei din țeara întreagă ar fi rămasi obscuroi. Aceasta e cauza secretă a războiului și în adevăr e un războiu de exterminare. Cei deștepți se arată, ca de comun, ca cei mai liniștiți, moderați și isteți, sed baricadați după scrierile lor vechi aristotelice, au multe tunuri, au și munițiune de ajuns, căci înșiși au inventat praful de pușcă și din când în când aruncă bombe bine documentate între inimici lor. Dar' durere, cesti din urmă sânt prea numeroși, și strigătul lor e mare, și zilnic comit grozăvii; precum peste tot celui deștept ori-ce prostie i-e grozăv. Violența lor în războiu adese ori e foarte isteată. Unii dintre conducătorii mării armate se păzesc de a mărturisii adevărata cauză al războiului. Ei au auzit, că un bărbat recunoscut și fals, care s'o fi dus așa departe cu falsitatea, încât a scris chiar și memoire false, anume Fouché *) se fi zis odată: *les paroles sont faites pour caches pensées*; și acum spun și ei vorbe multe, spre a ascunde, că peste tot n'au idei, și țin vorbiri lungi și scriu cărți groase, și când fi auzi laudă isvorul singur fericitor al ideilor, adică rațiunea, și când fi vezi, se ocupă cu matematică, logică, statistică, mașinerie și a. m. — și precum moia se face tot mai ridiculă, cu cât se arată, că seamănă mai mult cu oa-

menii, așa și nărozii devin cu atât mai ridiculi, cu cât se arată mai deștepți.

Alți conducători ai mării armate sânt mai franci și mărturisesc, că partea lor de rațiune e foarte rău măsurată, una că aproape n'au primit de loc rațiune, dar' cu toate acestea asigură, că rațiunea ar fi ceva amar și de foarte mic preț. Această poate să fie drept, dar' din neorocire n'au nici atâta rațiune, ca se o dovedesc. Iși iau așadar refugiu la tot felul de șiretlicuri, descopere nouă puteri în deșteptare, că rațiunea ar fi tot atât de producătoare ca și acestea, și în anumite casuri și mai și, spre ex. simțământul, credința, inspirațiunea și așa mai departe și cu acest surrogat de rațiune, cu această rațiune de sfele, se mângâie. Pe mine sârmantul mă urse cu deosebire, zicând: că după origine as fi unul de ai lor, as fi un disident, un desertor, care am rupt legăturile cele mai sfinte, ba că as fi chiar supun, care pe ascuns ar scruta, ce fac ei, nărozii, ca să-i facă apoi de rușine înaintea noilor sei soți, și as fi atât de dobitoc, încât nu v'ed, că acestia totodată rid și de mine și nici-decum nu mă țin de unul de ai lor. — Și în această privință au foarte drept.

E așa, aceia nu mă țin de unul de ai lor și risul lor sună adese ori și la adresa mea. O știu prea bine, dar' mă fac că nu observ. Inima mea sângera în ascuns și când sânt singur, v'ers lacrimi amare. O știu prea bine, poziția mea e nenaturală; tot ce fac eu celor deștepți li-e o nărozenie și celor nărozi o groază. Mă urse și eu simțesc adânc ade-

*) Kllindarul Jidanilor, înepoe după calculările rabbinului Kall (secolul al 4-lea), cu anul 3761 a. Ch. Adăgând la el 1827, anul în care a scris cartea de față, obținem numărul de mai sus.

**) Pream se știe nu Fouché, ci Talleyrand a zis, că limba e dată omului ca să-și ascundă cugetele.

(Urmare și fine.)

Londra 8 luni
 " cek
Berlin 8 luni
 " cek
Paris 8 luni
 " cek
Viena
 " cek
Agiu

Editor și redactor responsabil: **Teodor V. Păcățian**
Proprietar: Pentru "Tipografia", societate p
 acțiuni: **V. H. Dressnandt.**

„FORTUNA“, SOCIETATE PE ACȚII PENTRU EXPLOATAREA MINELOR DE AUR.

PROSPECT.

Sub firma „Fortuna“, societate pe acții pentru exploatarea minelor de aur, s'au constituit în 19 Noembrie a. c. în localitatea oficioasă a notarului public reg. Ludwig Nagy de Tokaj, o societate pe acții

cu un capital de acții plătit pe deplin de 2.000.000 coroane,

cu scop de a da un avânt mai mare industriei de aur din Transilvania, în rindul prim de a cumpăra minele de aur »Szent-Endre« și a le exploata. De 2 mii de ani locuitorii din Transilvania se ocupă cu exploatarea minelor, un ținut mare trăiește numai din lucru minelor. Cu toate acestea lucrarea este foarte primitivă. Nici una din aceste mine nu dispune de capitaluri sau mașini și steamurile de pisat minerele sunt așa de neperfecte, că mai mult de jumătate din conținutul de aur se pierde. Dar tot liferează aceste mine primitive, cari sunt exploatate de meseriași și țărani un product de

14 centenari metrici aur în valoare de 3 milioane coroane.

Puține din aceste mine se află în mâni tari. Unii străini, cari nu cunosc împregiurările, au cumpărat unele mine mai slabe și tot împărțesc o dividendă anuală de 20—30% și mai mult.

Este vremea ca și capitalul din patrie să se ocupe cu aceste mine, este o datorie a cărei împlinire aduce și foloase materiale.

Societatea constituită a încheiat un contract pentru cumpărarea minelor »Szent-Endre«, și a le pune în lucrare. Minele se află în comuna Bucium, în apropierea orașului Abrud. În vecinătate se află mina »Concordia«, din care se scoate aur de mai multe milioane. Acționarii sunt țărani din împregiurime, fără capitaluri, cari împărțesc aurul între dișii. Nu posed mașini și totuși au fost în stare timp de 20 ani, a împărți anual 400—600.000 mii coroane câștig curat.

Mina »Szt-Endre« posedă tot aceleași vine de aur, ca și Mina »Concordia«. Societatea va lucra cu capital suficient și cu steamuri după sistemul cel mai nou.

Opt vine de aur sunt deja deschise în mina »Szt-Endre«. Aceste vine sunt cunoscute și în »Concordia«. Conțin aur, și promit a lifera tot același quantum ca și în mina »Concordia«.

Domnul Ludwig Rainer, cunoscutul expert din Viena, au cercat această mină de două-ori și s'a exprimat în modul următor: »Materialul săpat în prezența mea în al 5-lea gang și cu mâna mea luat, conține 23 grame aur, din care 1.74 grame aur amalgamabil în valoare de fl. 28.53 și 5—6 grame șleau în valoare de fl. 840; din aceste sunt 70%, prin urmare se pot scoate fl. 2585 per tonă.

Transilvania este un teren foarte mulțumitor pentru întreprinderi de mine exploatate cu capitaluri suficiente și pricepere. Încheiu cu deplină convingere, că mina »Szt-Endre« în scurt timp se poate număra între întreprinderile cele mari și rentabile ale țării.

Mina constă din 5 galerii, suprafața are mai mult de 75000 □ metri și e în stare a lifera șleau timp foarte îndelungat.

Societatea pentru exploatarea minelor de aur „Fortuna“ s'a constituit cu un capital de 2.000.000 coroane. Posede deci mijloace de ajuns ca să-și procure mașini și steamuri după cel mai bun sistem.

Steamurile vor fi întocmite ca să poată lucra zilnic 80 tone metal.

În adunarea de constituire s'a ales Direcția și consiliul de supraveghiere mai jos însemnat.

Întreprinderea va prospera, basând pe expertisa ce nu poate fi trasă la îndoială, calculul câștigului ar da următoarele cifre:

O tonă metal liferează aur în valoare de	51.70 coroane
80 tone	4136 — „
cheltuielile sunt toate socotite pe zi per	
tonă 12 cor.	960 — „
vine pe zi	3176 — „

și pe 350 zile de lucru — lucrarea e permanentă — circa 1,111.600 coroane. La calculul acesta s'a considerat numai aurul mineral de pisat, dar în mina »Szt-Endre« cum și în mina din apropiere »Concordia« se găsește și aur curat. Dacă vom lua cu 25% valoare din suma de sus cu 277.900 coroane produce un câștig de 1,381.500 cor. pe an.

Aur ce se mai poate scoate din șleau nu este aci socotit, valoarea aceluia va mări suma de sus cu 8—10%. Venitul curat socotit cu circa

1.200.000 coroane

este basat pe un calcul solid, luându-se în considerație toate eventualitățile. Nu mai încapă nici o îndoială, că este asigurată Rentabilitatea capitalului în acții cu 60%.

Societatea de mine de aur „Fortuna“ după primirea statutelor de adunarea generală s'a constituit pe 30 ani cu capital social de 2 milioane coroane pe deplin plătit. Acest capital constă din 80.000 acții a 25 coroane nominal. Împărțirea dividendei și adunările publice ale societății se vor ține tot la patru luni și rezultatul se va publica în jurnalele mari din Ungaria, Austria și Germania.

Pentru cunoașterea minelor de aur din Transilvania lăsam să urmeze un articol publicat în o foaie ung. din Budapesta: *Aceste mine nu posed capitale. Nu dispun de fonduri pentru exploatare. Se asociază 20 până în 30 acționari, cari*

Direcțiunea:

Print. Edm. Batthyány-Strattmann,
president.

Béla Boér,
prim. din Abrud.

Conte Géza Festetics,

Conte Nicolae Berchtold,

Ed. P. T. Hammond,
ex-general din Statele-Unite, America.

James W. S. Langerman,
San-Francisco U. S. A.

Consiliul de supraveghere:

Henrich Kálnoki,
president.

Eugen Hojtsy,

Johann Grátzy.

[2697] 1—1

Invitare la subscriere de acții.

Pe temeiul acestui prospect, sindicatul învitat la subscrierea de **400.000 bucăți acții a 25 coroane** valoare nominală a

Societății pentru exploatarea minelor de aur „Fortuna“

care s'a constituit în 19 Noembrie a. c. cu un capital de două milioane coroane și s'a înprotocolat Tribunalul de comerț și cambii în Budapesta.

Societatea „Fortuna“ s'a constituit deocamdată pe 30 ani, cu capital social de 2 milioane coroane. Acest capital este împărțit în 80.000 acții a 25 coroane valoare nominală.

Noi emitem acții a 25 coroane = 12 fl. 50 cr. ca și publicul mai sărac să poată participa.

Mostre de petri de aur scoase din mina Szent-Endre se pot vedea în birourile „Fortuna“, Budapesta, V., Badgasse nr. 4, dela 9—1 ore a. m. și dela 3—6 ore d. p.

Din 80.000 acții oprește Direcția și sindicatul pe seama lor 40.000.

Subscrierile de acții de mine de aur „Fortuna“ durează dela **12 Decembrie** până inclusive **20 Decembrie 1896**. Însemnări la subscriere de acții primește Biroul societății pentru exploatarea minelor de aur „Fortuna“, (Budapesta, V., Badgasse nr. 4).

La subscriere sunt a se depune pentru fiecare acție în valoare de 25 coroane = 12 fl. 50 cr., 12 coroane = 6 fl. Restul este a se plăti după 1 lună, adică până la **15 Ianuarie 1897**. Se poate plăti și suma întreagă, în care cas subscriitorii primesc acțiile îndată după-ce vor eși.

Sindicatul își rezervă dreptul a reduce subscrierile de acții în măsura numărului scris. Repartiția se va face cunoscută fără amânare subscriitorilor.

Budapesta, în Decembrie 1896.

Sindicatul societății pe acții pentru exploatarea minelor de aur „Fortuna“.

în Decembrie 1896.

Sindicatul societății pe acții pentru exploatarea minelor de aur „Fortuna“ în Budapesta.

În înțelesul prospectului și învătării la subscriere de acții, sindicatul cumpără dela „Fortuna“, societate pe acții pentru exploatarea minelor de aur adică bucăți de acții a 25 coroane, și mă oblig cu subscrierea, că voi solvi după fiecare acție de 25 coroane, 12 coroane, total coroane, resto de 13 coroane în suma de coroane cel mult până la 15 Ianuarie 1897, îl voi trimite la biroul „Fortuna“, societate pentru exploatarea minelor de aur în Budapesta, V., Badgasse nr. 4.

Subscrierea:

Adresa: